

Aktielovgivningen, hvad i Virkeligheden ikke kan have været Meningen, og som vil virke højst uheldig.

I § 20 er der en Bestemmelse om, at Aktietegnerne skulle være vederhæftige Personer. Der staar nemlig: „Stiftere, der modtage Aktietegning af Personer, hvis Uvederhæftighed er dem bekendt“ o. s. v. Men det er ganske ejendommeligt, at de, der tegne Aktier, maa ikke være uvederhæftige, men de, der stifte Selskaberne, kunne være saa uvederhæftige, som det overhovedet er muligt; til dem stiller man ikke nogen Fordring om Vederhæftighed. Dette forekommer mig at være upraktisk og ganske ejendommeligt.

Med det ærede kongevalgte Medlem, der talte, kan jeg ogsaa være enig i, at Bestemmelserne i §§ 44—46 høre nærmere hjemme i en Banklov, og dette gælder navnlig Bestemmelsen om, at Banker skulle i deres Maanedsekstrakter i Bladene fortælle, i hvilket Omfang de have belaaet egne Aktier. Det vil i den Grad let kunne omgaaes, at Bestemmelserne herom i Virkeligheden ville blive ganske illusoriske. § 46 er vistnok affattet saaledes, at man vil have svært ved at forstaa, hvad Meningen er med Hensyn til Omfanget af de Beløb af egne Aktier, som Bankerne maa ligge inde med. Den offentlige Diskussion har i alt Fald vist, at man ikke er paa det rene med, hvorledes den Procentandel af Aktiekapitalen, der er nævnt, skal forstaaes.

Jeg vilde dernæst gerne omtale §§ 47 og 49 som nogle af de vigtigste. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) var jo nærmest af den Mening, at de skulde udgaa, og det er dem, der for det første ville rammé forskellige Selskaber stærkest, og som dernæst efter min Mening ere ganske ubrugelige, fordi det er umuligt at foreslaa disse Regler for saa forskellige Selskaber, som man her vil give Regler for. Men mærkeligst lyde de første Bestemmelser i § 47. Der staar i andet Stykke: „Aktiekapitalen samt Reserve- og Fornyelsesfondenes Beløb skulle i Status opføres som Passiver“. Jeg antager, at den højtærede Handelsminister, der jo ikke har Ansvaret for denne Lov, vil være enig med mig, at han vist aldrig har set et Aktieselskabs Regnskab, hvor ikke Aktiekapitalen staar opført paa Passivside; og omvendt har jeg set mange Regnskaber, hvor Reservefondens Beløb staar baade paa Aktiv- og Passivside. Det er Tilfældet i alle de Selskaber, som ere saa velsituerede, at de kunne anlægge

deres Reservefond i særlige Midler. De Værdier, som høre til Reservefondens, findes saa paa Aktivside, og det opsavede Beløb, der svarer dertil, findes paa Passivside. Dette forekommer mig at være en af de mærkeligste Bestemmelser. Saa kommer i samme Paragraf Bestemmelsen om, at Stiftelses- og Indarbejdesomkostninger maa ikke opføres som Aktiver. Dette er, saa vidt jeg kan se, i bestemt Modstrid med den nugældende Forsikringslov. Forsikringsselskaber have Lov til at opføre som Aktiver deres Erhvervsomkostninger og amortisere dem i Løbet af 5—6 Aar; men efter denne Lov maa de ikke gøre det. Dette synes ganske mærkeligt; de stakkels Selskaber ville have svært ved at vide, hvilken Lov de i dette Tilfælde skulle rette sig efter, hvis dette Forslag bliver til Lov. Endelig er der i denne Paragraf den ganske upraktiske og umulige Bestemmelse om, til hvilken Pris Anlæg, Maskiner, Skibe og andre Genstande, der ere bestemte til vedvarende Benyttelse ved Driften, maa optages. Jeg tror, at man der er kommen til at sige noget, man slet ikke vil sige, men det maa være sket under Trykket af Vanskeligheden ved at give disse fælles Regler. Man vil vistnok have en sund Statusopgørelse, det maa være Meningen med dette Forslag, men her gives der Lov til en ganske overordentlig usund Statusopgørelse. Det er nemlig klart, at naar man optager saa forskellige Aktiver som disse Maskiner, Skibe og andre Genstande, som man har købt, ikke alene til Anskaffelsesprisen, men man dertil maa lægge, hvad man har anvendt til deres Vedligeholdelse, faar man et alt for stort Beløb paa sin Aktivside. Det kan gaa an for nogle Selskaber; det kan gaa an i Banker og den Slags Ting; der kunde jeg nævne mange Tilfælde, hvor denne Bestemmelse vilde være heldig. Men naar Talen bliver om Industriselskaber med store maskinelle Anlæg, saa vil dette efter min Mening være ganske uforsvarligt, naar man overhovedet vil lovgive paa dette Omraade. Jeg vilde der finde det meget bedre at lade Selskaberne have deres Frihed og lade Aktionærerne selv afgøre, om de Afskrivninger, Bestyrelsen foretager, ere tilfredsstillende eller ikke. Jeg vil mene i Modsetning til, hvad der staar i § 52, at en Direktør maa kunne være Medlem af Bestyrelsen for sit Selskab. Jeg finder det samtidig lidet heldigt, at man fastslaar, at Lederen af et lille Selskab paa 10,000 Kr. skal kaldes